

[Anker Jørgensen]

hver art, men det har i visse situationer også været gennem forskellige former for bidrag og assistance til forhandlinger mellem et nordisk land og EF. Jeg synes, at denne praksis ikke alene skal fastholdes, men jeg mener, at den skal udbygges.

Danmark har en samhandel med de nordiske lande, som udgør vel en 25-30 pct. af vor samlede handel. Vores interesser er altså meget, meget store også i Norden. Derfor er det ikke et enten-eller, men det er et både-og. Vi er fuldgyldigt medlem af både EF og Nordisk Råd.

Jeg glæder mig i øvrigt over, at der nu er ud-sigt til, at vi endelig får den konvention på arbejdsmiljøområdet, som vi i flere år har stillet krav om. Den vil for resten også få en betydning for den europæiske standard.

Jeg håber også meget, det bliver muligt nu på Nordisk Råds session at få vedtaget forslaget om et koncernfagligt samarbejde i Norden. Der skal samarbejdes på arbejdspladserne mellem lønmodtagerne og arbejdsgiverne. Der skal slås bro over modsætningerne, hvor det er muligt. Men det gælder ikke kun samarbejde på gulvet, det må også gælde for toppen af de væsentligste industrier og brancher i Norden.

Jeg er også enig med ministeren, når han siger, at NORDPLUS har været en succes. Det glæder jeg mig over. Jeg er glad for, at det er knyttet så tæt til netop ERASMUS-planen, og her har vi igen et godt eksempel på, hvor tæt man kan komme på et samarbejde mellem Norden og EF.

Men det er i øvrigt på tide, at vi får et samarbejde i stand om nogle fælles retningslinjer for det, vi i Socialdemokratiet kalder BFU - eller betalt frihed til uddannelse. Uddannelserne for dem, der står på gulvet i virksomhederne, må stærkere ind i billedet, end det er tilfældet nu.

Det var godt, vi havde en ekstra session om miljøet i november. Årsagen var som bekendt den enorme vækst af alger i Kattegat i juni måned sidste år. Sessionen havde især en debat om havforureningsplanen. Det var parlamentarikerne, der pressede på også for den nye havforureningsplan. Det var et fremskridt, at vi fik den, men der er grund til at være kritisk over for den på en række enkeltområder og få den forbedret, efterhånden som vi møder problemerne.

Lad mig slutte med at sige, at det nordiske samarbejde er inde i en helt ny og meget spæn-

dende udvikling, og den skal Danmark være positiv over for. Danmark kan ikke undvære dette samarbejde.

Engell (KF):

Først vil jeg gerne takke ministeren for den gode og fyldige redegørelse, vi har fået. Ministeren fremhæver med rette mange områder, hvor det nordiske samarbejde fungerer, og hvor der fra Ministerrådets side lægges op til nye initiativer, som yderligere kan styrke båndene.

For Det Konservative Folkeparti er der ingen tvivl om, at det nordiske samarbejde fortsat bør prioriteres meget højt, og vi er enige i, at det bør præges af realisme, som ministeren også var inde på. I de næsten 40 år, Nordisk Råd har eksisteret, er der på utrolig mange områder etableret et tæt samarbejde og fælles ordninger, og dem ønsker vi at fastholde. Vi er således ikke i tvivl om, at den nordiske pasunion skal oprettholdes, indtil en eventuel samlet europæisk løsning er fundet.

Vi har også i det nordiske samarbejde til stadsighed formået at indstille os på nye opgaver, måske endda lidt for ukritisk. Men hvis vi ser på miljøindsatsen og resultaterne af den ekstraordinære session, må vi sige, at her er et område, hvor en tættere koordinering mellem de nordiske lande er absolut påkrævet. Ud over de konkrete resultater fra den ekstraordinære session vil vi også med interesse imødesee det oplæg, som miljøministeren har bedt Den nordiske Investeringsbank om at udarbejde i forbindelse med støtte til miljøforanstaltninger uden for Norden. Det er jo en direkte opfølgning af den økonomiske handlingsplan, og vi kan tilslutte os de initiativer, der ligger i planen. Samtidig må vi naturligvis understrege, at lån kun kan ydes på bankmæssige vilkår, og at ydelse af subsidierede lån ligger uden for bankens virksomhedsområde.

Som ministeren var inde på, er der ingen tvivl om, at udviklingen i det europæiske samarbejde vil indtage en central plads i den nordiske debat og blive den største og mest betydningsfulde udfordring til det nordiske samarbejde i de kommende år. Den opfattelse havde hr. Anker Jørgensen jo også. Det er jo ganske interessant, at et af de steder, hvor der for tiden tales mest om EF's indre marked, er i Nordisk Råd. For Danmark er situationen mere afklaret og lettere end for de øvrige nordiske lande, fordi vi